

Agramunt i els Amics de l'Arquitectura Popular

Josep Mora

AAP

Si per una banda hi ha una major consciència cap a la preservació del paisatge i dels elements que el defineixen, per una altra no s'entén com les construccions que caracteritzen el nostre territori encara van caient any rere any, a falta d'un mínim manteniment.

L'associació AAP compleix set anys. Va començar amb l'any 2000 i va funcionant amb més o menys dinamisme. Realment, menys del que voldríem.

Tenim al voltant de 125 socis, dels qual només una desena es declaren pagesos, fet que ens sorprèn, tot i que els pagesos diu que s'acaben. Tampoc no tenim gaires entitats públiques que ens donin suport. Potser no en sabem prou, però la realitat és que només amb voluntarisme no s'aconsegueix tot.

Ara bé, gràcies al voluntarisme d'una bona colla d'agramuntins hem pogut fer més. I cal esmentar-los:

Montse Guerrero que ens va fer el primer cartell del curset i els muntatges de les exposicions, a part de col·laborar professionalment a les publicacions.

Ramon Roqué, com a paleta i artista, bon coneixedor de les tècniques tradicionals constructives.

Serafina Balasch, infatigable col·laboradora en tot el que se li demana. Va participar en el disseny i execució de la carpeta Art i Arquitectura Popular, on també hi participà junt amb Josep Guinovart, Joan Hernández Pijuan i Gemma Rufach.

Ramon Guixé, que ens ajuda i ens ensenya fent de mestre en les pràctiques de pedra.

Josep Guinovart, artista que exporta el nom d'Agramunt, que ha mostrat interès per la nostra tasca i ha col·laborat amb un excel·lent gravat i text en la citada carpeta.

La Biblioteca d'Agramunt, amb la Carme Muntó i la Bepeeta Coma, ens fan feina de recull de premsa, i per això també les hem volgut valorar. I hem deixat pel final a l'actual president de l'associació, Vicent Loscos, un pioner en la difusió i defensa de l'arquitectura popular, passejant pels camps que coneix molt bé, amb la seva càmera fotogràfica, i amb ensurts de tant en tant quan s'ha trobat que les construccions que caracteritzaven un indret, ja no existeixen o estan irremediablement perdudes. El Vicent és el responsable de la pàgina web www.arquitecturapopular.com.

Ara bé, si per una banda hi ha una major consciència cap a la preservació del paisatge i dels elements que el defineixen,

per una altra no s'entén com les construccions que caracteritzen el nostre territori, com els marges i cabanes –els pous de gel sembla que s'han salvat–, encara van caient any rere any, a falta d'un mínim manteniment.

També ens dol com efectivament ens fan més cas fora de la nostra zona, la més propera, tot i que tenim socis d'arreu de Catalunya. Poblacions com Mont-roig del Camp, que ha declarat BCIL les 107 cabanes del municipi, Vilafranca del Penedès, Rellinars, Castellolí o Torroella de Montgrí, que s'han posicionat per la defensa d'aquestes construccions del camp. A les Garrigues, on han promogut la confecció d'inventaris de les construccions de pedra seca, com també en algunes poblacions de la Segarra que van pel mateix camí. I encara, al Montsià, on se n'ha fet un a nivell comarcal.

Fins ara els voluntaris, com els agramuntins que hem citat, i als quals estem molt agraïts, han estat les bases de les activitats que hem fet. Creiem que ara és el moment en què les administracions han de demostrar el seu interès, o no. No es pot anar a mitges tintes. No ens serveixen les bones paraules mentrestant l'abandonament i la desídia fan la seva feina. Cal replantejar el nostre futur i ens fa falta saber amb qui podem comptar. Amb els agramuntins ja sabem que sí. ■